

ANTECEDENTS

Mis cosas, maig 2023

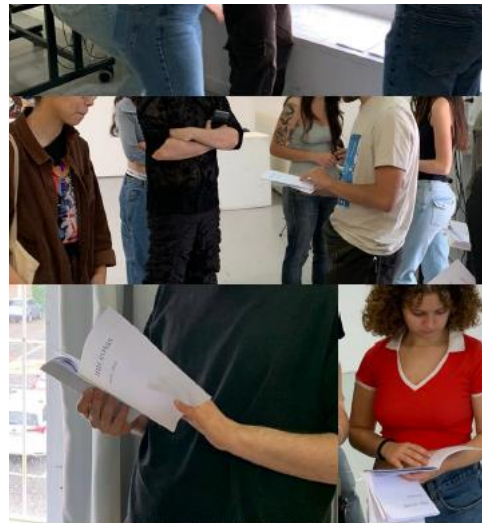
Mis cosas és una obra artística composta per nou llibrets, cadascun d'ells corresponent a un mes entre l'agost del 2022 i l'abril del 2023. A través d'aquesta col·lecció, s'intenta exposar les vulnerabilitats personals de manera directa i sincera.

Cada llibret està estructurat de manera que hi ha una pàgina dedicada a cada dia del mes. Aquestes pàgines poden estar en blanc, contenir un fragment escrit o mostrar una imatge rellevant i pertinent a la narrativa. La vulnerabilitat es converteix en una eina essencial per transmetre la intimitat a través d'un suport accessible per al receptor. La lectura dels petits fragments del diari propi crea un vincle de proximitat amb el lector, permetent-li entrar en el meu món interior.

En aquests llibrets, es comparteixen pensaments esporàdics, reflexions i interaccions amb altres persones. Un dels objectius principals és donar rellevància a la quotidianitat des d'una perspectiva propera i natural. Mitjançant un diàleg amb mi mateixa, em permeto ser explícita sobre les emocions i experiències del dia a dia. Les contradiccions de la vida prenen forma a través del text i les imatges, s'usa l'humor i l'honestat com a vehicles per revelar les meves preocupacions i inquietuds.

Contingut dins els llibrets.

Presentació

Mis cosas 2023
9 llibrets (agost 2022 – abril 2023)
21 x 14,8 cm, paper blanc a4 80g/m2

Bé, i tu?, novembre 2023

Bé, i tu? és un projecte que profunditza en les complexitats de la comunicació mentre destaca la seva absència. Pretén contemplar l'experiència de les converses buides.

Aquest projecte, on l'acumulació, la repetició i les converses tenen un paper fonamental, ha donat lloc a dues peces artístiques formalment diferents que comparteixen molt més que el concepte. Ambdues peces exploren la gestió de les emocions, abordant específicament com la transmissió d'aquestes emocions sovint condueix a diàlegs superficials i repetitius.

La primera obra és un llibre d'artista compost per 40 pàgines. A cada una, s'hi troben les frases recurrents que caracteritzen els diàlegs buits i superficials. La dimensió visual pren protagonisme; a mesura que es van passant les pàgines, tant els papers com la tipografia de les paraules comencen a experimentar una degradació gradual.

Aquest procés de degradació no és una qüestió estètica sinó que reflecteix l'evolució de la conversa mateixa. A mesura que el diàleg avança, la mateixa materialitat del full del diari es transforma, l'observador es troba immers en una experiència tangible de la conversa, sentint com el pes del temps i la repetició afecten la mateixa textura de les paraules.

Aquest enfocament no només crea una connexió emocional i física amb el lector, sinó que també el converteix en partícip de la conversa. Es convida a la reflexió sobre la naturalesa de les interaccions humanes i el valor de l'autenticitat en la comunicació.

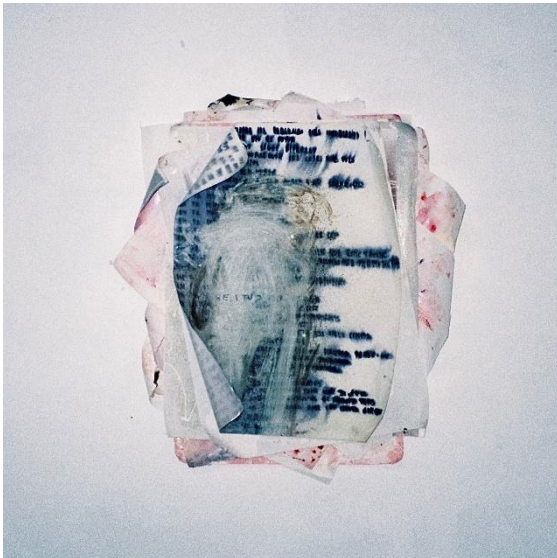

Estic bé, i tu? 2023
Carbonet sobre paper
40 pàgs. de 18 x 13cm

En la segona composició, la narrativa es desplega a través de llenços superposats de manera desordenada, una formalització que subratlla l'acumulació de barreres dins la comunicació. Les capes de tela s'entrellacen i es superposen, creant una complexitat visual que reflecteix la densitat i la dificultat de la comunicació genuïna.

En conseqüència, resulta impossible entendre o llegir el contingut sotmès a les capes anteriors. L'opacitat de les capes superiors simbolitza les múltiples capes d'obstacles que sovint envolten les converses quotidianes, desviant i ocultant les veritables intencions dels interlocutors.

A la capa principal, destaca la frase "bé, i tu?", una pregunta aparentment senzilla però carregada de significat. Aquesta qüestió, dirigida directament al públic, convida a la reflexió sobre les implicacions de ser preguntat sobre el benestar propi. Desafia la superficialitat de les interaccions socials i convida a explorar les dimensions més profundes de les relacions humanes i la comunicació autèntica.

Bé, i tu?, 2023
Tècnica mixta sobre tela
41 x 29'5 x 3'4 cm

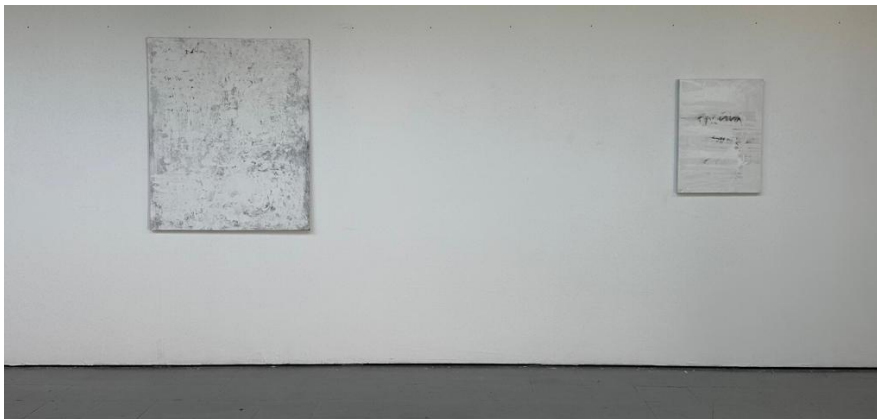
Hi penses?

Sèrie de pintures que pretén evidenciar allò que es pensa, però que després s'oblida; allò que es vol dir, però mai en veu alta; allò que vol ser llegit, però no comprès. Mitjançant breus frases, paraules i fins i tot lletres, es materialitzen pensaments i se'ls dona un espai.

L'ús del color blanc és fonamental, ja que conceptualment evoca la idea de pintar una capa de pintura blanca sobre una paret deteriorada, quan la pintura anterior ja es percep com a bruta. Com el Tipp-Ex sobre paper blanc; intentes esborrar aquell error, però, tot i això, el rastre de l'errada continua present.

Treballa amb aquest concepte, entenent la tela metafòricament com a paret i com a espai on habiten aquests pensaments volàtils. En el suport mateix es materialitza un cert maltractament, el qual s'ha treballat per capes, jugant amb les transparències i les possibilitats que em brinda la mateixa pintura, una pintura blanca i embrutada que predomina en la majoria de les peces. D'aquesta manera, es fa possible evidenciar el rastre de què hi havia abans.

Tanmateix, pretenc donar importància a la comunicació i, alhora, destacar-ne la mancança d'aquesta, abraçant així doncs les contradiccions d'una mateixa i explorant-les. Entendre la vergonya i els pensaments desagradables des d'una posició amable i comprensiva. Sorgeixen preguntes que es dirigeixen a l'espectador, establint així un diàleg directe on l'acció de destapar el que estava tapat i fer visible el que ja no hi és es posen en qüestió. Intentes desxifrar el contingut de les frases, però resulta gairebé impossible.

Hi penses?